

lande sender mig bekendt så mange penge direkte til forfatterne som samfundets anerkendelse af, at værker stilles til rådighed for offentligheden gennem biblioteksvæsenet.

Kl. 15.55

Når en sum skal fordeles mellem forskellige grupper, kan det være vanskeligt at finde en model, der er tilfredsstillende for samtlige parter. Det viser det udvalgsarbejde, der er gået forud for indgåelsen af forliget da også. Men udvalgsarbejdet har været så konstruktivt, at det har givet inspiration til den meget brede aftale, vi nu behandler i lovform i dag.

Den undergrænse på 1.535 kr., som udvalget har foreslået, bakker et bredt flertal op om. Bundgrænsen er en tilbageføring til det niveau, der blev indført med 1991-loven, så det er en grænse, der også tidligere har kunnet samle flertal i Folketinget. At en undergrænse også modsvares af en aftrappingsordning for de store offentlige udbetalinger, forekommer logisk for de fleste. Og der er politisk opbakning til udvalgets model.

Lovforslaget tager også hul på en afvikling af ydelser til efterlevende. Det gøres på en overordentlig langstrakt måde. Med forslaget her bliver ingen med berettiget forventning om en efterlevende-ydelse frataget et gode.

Der er flere grunde til afvikling af ydelser til efterlevende. Da biblioteksafgiften er defineret som kulturstøtte for aktivt skabende personer, er det svært at begrunde, at en ydelse til andre end en levende kunstner kan fremme kunsten.

Dertil kommer, at tiden må siges at være løbet fra ordningen. Med den samfundsudvikling, vi har gennemløbet, må vi revidere fortidens forestillinger om ægtefæller til modtagere af bibliotekspenge. For det første går en meget stor del af biblioteksmidlerne til personer, der selv er lønmodtagere med pensionsordninger, og som har erhvervsaktive ægtefæller med egen pensionsordning. For det andet har de forfattere, der udelukkende lever af deres litterære arbejder, normalt ikke opofrende hjemmegående ægtefæller, men erhvervsaktive ægtefæller med egen pensionsordning. Denne ændrede samfundsindretning bør naturligvis sætte spor i måden, vi tildeler biblioteksmidler på.

I Venstre er vi glade for enigheden om at understøtte den skabende litterære kunst med aftalen om en forhøjelse af de litterære forfatteres pointtal. I Venstre er vi i det hele taget glade for forliget og den store opbakning, der er til det både her i Folketinget og i forfattermiljøerne.

Poul Qvist Jørgensen (S):

Lov om biblioteksafgift har præget debatterne her i Folketinget, men endnu mere ude i befolkningen og naturligvis mest hos forfatterne lige siden debatten om den berømte femøre som kompensation for vederlagsfri benyttelse og udlån af forfatteres værker fra bibliotekerne.

Vi har oplevet en højst utraditionel og barsk omgang nedskæringer, af mange betegnet som det store bogrøveri, med en meget stor besparelse af biblioteksafgifterne i 2002. Der blev med, hvad mange karakteriserede som med tilbagevirkende kraft, gennemført en bagatelgrænse på 5.000 kr. og en generel nedsættelse af biblioteksafgiftskontoen med næsten 20 mio. kr.

Naturligvis måtte rettighedshaverne protestere. Der var forfatterens aktion eller demonstration på kulturministerens trappe, dog uden at der blev fyret fede ved den lejlighed. Der var demonstrationer på en række af landets biblioteker osv.

På baggrund af mange henvendelser bl.a. fra de to forfatterforeninger om det lovlige i den bratte nedskæring blev der afholdt en høring her i Folketinget, hvor essensen var: Det er formentlig ikke ulovligt, hvad kulturministeren har foretaget sig, men det er uskønt. Og det var vist et ordret citat fra en af høringens eksperter.

For at gøre en historie, der kunne gøres meget lang, helt kort, endte vi med at indgå et bredt forlig på baggrund af de indstillinger, som en arbejdsgruppe, det såkaldte Biblioteksafgiftsudvalg, nedsat af kulturministeren kom med i efteråret.

I Socialdemokratiet havde vi meget gerne set, at det forlig, der blev aftalt, og som der er bred opbakning til, var indgået med en øjeblikkelig ikrafttræden, dvs. fra det nye finansår. Imidlertid kunne der ikke skaffes flertal for også at iværksætte fase 2 allerede i 2003, som indeholder en forbedring på 10 mio. kr., som altså desværre først kommer til udmøntning fra 2004.

Kl. 16.00

Når vi alligevel valgte at gå med i det omtalte forlig, skyldes det, at vi finder, at der er så mange fremadrettede og positive faktorer i forliget, som nu er udtrykt i lovforslaget, at vi vil fastholde vores medvirken i forliget og dermed i det foreliggende lovforslag.

Vi mener, at der med en vedtagelse af lov om ændring af lov om biblioteksafgift skabes et fremtidssikret system, hvor vi allerede med de forhold, der bringes i orden fra finansår 2003, får klaret de mest presserende forhold, og at vi på